

[Jens Møller.]

septemberforliget ligger fast. Det er der ikke rokket ved på nogen måde, uanset hvad enkelte fra andre partier måtte have sagt og skrevet i pressen.

I septemberforliget står der: „Skatteletelse pr. 1. januar 1977“. Der står der, og det skal så gennemføres, men det skal ingen hemmelighed være, at det kan blive vanskeligt at få denne indkomstskattelettelse igen, særlig hvis vi kommer ind i en opgangsperiode, hvor vi ikke må have alt for mange penge i omløb. Derfor er det så meget mere vigtigt, at vi nu hurtigst muligt efter den 1. april kommer i gang med de besparelser på de offentlige udgifter, som er vedtaget i septemberforliget, og helst en del mere end det. De skal gennemføres, og vi må i gang snarest muligt.

En anden ting, vi tilstræbte i septemberforliget, var den lave rente. Renten har været svær at holde nede, og når det er så svært, er det jo netop på grund af betalingsbalanceunderskuddet over for udlandet. Dette må vi også tage med i betragtning, når vi skal holde renten nede.

Hvordan opnår vi så disse ting? I kristeligt folkeparti mener vi, at alfa og omega i denne sag er spørgsmålet om indkomstpolitik, at vi holder omkostningsstigningerne i erhvervslivet nede, sådan at vores konkurrenceevne over for udlandet forbedres. Det vil jo umiddelbart medføre en forbedring af vores betalingsbalance, og derved bliver det også lettere at holde en rimelig lav rente. Derved bliver det muligt at sætte de direkte skatter ned, og samtidig vil det medføre den bedring i beskæftigelsen, som vi trænger så hårdt til.

Indkomstpolitik betyder, at samtlige grupper i samfundet, ikke bare lønmodtagerne, må holde igen, må undvære egentlige lønstigninger i kroner og øre i de kommende år. Den reallønstigning, som alle jo fik i 1975, trods det at vi havde forlænget overenskomsterne, viser vel bedre end mange forklaringer, at det også er den bedste løsning for lønmodtagere og for andre, at vi går denne vej.

Vi må altså straks efter den 1. april i gang med en indkomstpolitisk nulløsning, kunne vi kalde den, og reelle besparelser på de offentlige udgifter. Det er socialdemokratiet,

venstre, radikale, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti forpligtet til igennem septemberforliget. Kun på den måde vil det kunne lykkes at få balance i tingene og få det til at fungere. Der skal ingen tvivl være om, at vi i kristeligt folkeparti står fast på septemberforliget, på dets forpligtelser, og at vi vil gøre, hvad der er muligt, for at få det gennemført fuldt ud.

Så var der en række dagsordensforslag. I kristeligt folkeparti deltager vi ikke i denne dagsordenskrig, men vi må jo tage stilling til dem, der er fremkommet.

Hr. Svend Andersens (Rosk.a.) dagsordensforslag kan vi naturligvis ikke stemme for. Hr. Kjeld Olesens dagsordensforslag mener vi er unødvendigt. Der foreligger jo en beslutning fra april 1975, gående ud på, at Bådsmannsstrædes kaserne skal rømmes pr. 1. april 1976. Det var jo egentlig kristeligt folkepartis forslag, der med en ændring blev vedtaget dengang. Når vi gik ind for det og stadig holder fast ved det, så er det af sociale grunde. Vi mener, at den eneste mulighed for virkelig at komme til at hjælpe de sociale tabere, der jo ganske givet også er i Christiania, er at få dem ud derfra og få dem hen på de steder, hvor man virkelig har mulighed for at hjælpe dem.

Vi mener, at rømning pr. 1. april 1976 betyder, at ministeren på denne dag overgiver sagen til fogden. Sagen må så tage den tid, en sådan fagedforretning normalt tager, og det vil jo efter ministerens eget udsagn sige en 6-7 uger. Så lang en frist må man i hvert fald have for at få sagen afviklet på en rimelig og ordentlig måde.

Kristeligt folkeparti vil altså ikke stemme for hr. Kjeld Olesens dagsordensforslag, for vi mener, at der står, hvad der er nødvendigt, i det, der allerede er vedtaget i april 1975.

De konservatives dagsordensforslag mener vi også er inderlig overflødig. Det siger jo ikke spor andet end, at folketingset altså vil det, det vil. Det, vi allerede har besluttet én gang, behøver vi ikke at beslutte én gang til. Det står fast, indtil noget andet eventuelt måtte blive vedtaget, hvad jeg håber ikke sker i denne forbindelse. Kristeligt folkeparti kan altså ikke medvirke til de konservatives dagsordensforslag.